ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 148. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Μία μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ταμιευτηρίων.

Αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεξάγονται εὐρύτατα καὶ ἐκτενέστατα μεταξὺ πάντων σχεδὸν τῶν κύκλων, δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι μονον τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῶν συζητήσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ἄκρου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς σοβαρότητος τῆς ὑποθέσεως.

Ἀνομολογεῖται δὲ ἀδιστάκτως παρὰ πάντων ἡ χρησιμότης τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων, καὶ δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἀμφιβολίαν ἡ ὠφέλεια ἣν παρέχουσι τὰ ταμιευτήρια.

Οὕτω τὸ πρὸ τετραετίας καὶ πλέον ἱδρυθὲν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λευκωσία», ἠδυνήθη διὰ τῶν χιλίων μετοχῶν του, ὅσαι ὁλαδὴ ἐξ ἀρχῆς ὡρίσθησαν, νὰ παράσχῃ σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πρωτευούσης, οὐχὶ εὐκαταφρονήτους ὠφελείας εἰς τοὺς μετόχους, νὰ συγκεντρώσῃ δὲ ἤδη ἀξιολογώτατον κεφάλαιον, ὑπερβαῖνον τὰς δώδεκα χιλιάδας λιρῶν, ὅπερ εἰς τὸ τέλος τῆς πενταετίας, μετὰ ἓν ὁλαδὴ ἔτος, θὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα καὶ ἓξ χιλιάδας στερλινῶν.

Δύνανται δὲ ἐπακριβέστερον νὰ ἐκτιμηθῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ταμιευτηρίου τούτου πρὸς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἐκτάκτως χρήσιμον τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων, ἃς διῆλθεν ἡ νῆσος ἐν γένει ὡς ἐκ τῆς ἀφορίας τοῦ λήξαντος ἔτους. Τὴν χρῆσιν ταύτην, χάρις εἰς τὸ ταμιευτήριον, διῆλθεν τὸ ἐμπορικόν μας ἄνευ σχεδὸν καὶ τοῦ ἐλαχίστου κλονισμοῦ. Τώρα τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἔλλειπεν, ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ καλλιὰν παντὸς ἄλλου.

Μ' ὅλα ταῦτα μερικὰ παράπονα καὶ μικρὰς δυσαρεσκείας δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐξετασθῇ ὅπως πρέπει δὲν εἶναι καθόλου παράξενον. Τὸ μόνον δὲ τὸ ὁποῖον ὁλοψύχως εὔχεται πᾶς τις εἶνε ἡ ἄρσις τῶν ἀφορμῶν τῶν παραπόνων τούτων, αἵτινες ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυσθεράπευτοι.

Οὐχὶ μικροτέρας ὑπηρεσίας ἀπεδείχθη ὅτι προσήνεγκεν καὶ τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μὲ τὸ πρῶτον ἱδρυθὲν δεύτερον ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταμιευτήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγάπη» ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὀλιγωτέρας μετοχάς. Καὶ τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἐπέτυχε πλήρως εἰς τὸν σκοπόν του, σημαντικῆς ὠφελείας γενόμενον πρόξενον οὐ μόνον εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μετόχους, κεκτημένον δὲ ἤδη κεφάλαιον ἀνερχόμενον εἰς τὰς 2,000 λίρας.

Πρὸς ταῦτα ἔρχεται ἤδη τὸ τρίτον καὶ νεώτατον ἐν Λευκωσίᾳ ταμιευτήριον, ἱδρυθὲν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐφ' ἧς καὶ τὰ πρῶτα βάσεως, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἀγοράν μας καὶ μετὰ τῶν πρώτων δύο αὐξήσῃ τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας εὐρωστοτέρας ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν οἰκονομικοῦ μέλλοντος αἰσιωτάτου.

Οὐδεὶς ὑπάρχει βεβαίως ὅστις δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι οἱ τοιοῦτοι συνεταιρισμοὶ εἶναι τὸ εὖ οὗ ἄνευ διὰ τὰ μέλλον ὄχι μόνον μιᾶς πόλεως ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς νήσου, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ ἀπεύχωνται τὴν διὰ οἱονδήποτε λόγον διάλυσιν καὶ ἐνός, ἂς ὑποθέσωμεν, ἐκ τῶν ἱδρυμάτων τούτων, πρέπει δὲ νὰ εὔχωνται καὶ νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν.

Καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ εἰς τὸ μέλλον, τὸ πλησιέστερον ἢ ἀπώτερον, συνένωσις εἰς μίαν ἰσχυροτάτην δύναμιν πάντων τῶν καὶ καθ' ἑαυτὰς ἀξιολόγων τούτων δυνάμεων, ὁπότε καὶ πολὺ μείζων καὶ γενικωτάτη δύναται νὰ προέλθῃ ἡ ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια.

Διότι ὡς εἶνε βέβαιον, μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ ἐν περιπτώσει πιθανῆς συνενώσεως, τὰ ἱδρύματα ταῦτα δύνανται νὰ ἐξελιχθῶσιν εἰς τραπεζιτικὸν κατάστημα μὲ εὐρύτερον πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς νήσου εἶνε προφανεστάτη.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλου εἴδους ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον δύνανται τοιουτοτρόπως νὰ προκύψωσι.

Διότι τὸ συγκεντρωθησόμενον ποσὸν θὰ εἶνε ἱκανὸν ὥστε ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενα ξένα κεφάλαια νὰ εἰσρεύσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὁπότε καὶ θὰ εἶνε δυνατὸν νά γίνῃ σκέψις περὶ μιᾶς ἐπὶ παραδείγματι ἀτμοπλοΐας, ἥτις πάντοτε ἐθεωρήθη ὡς δυναμένη ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας νὰ παράσχῃ εἰς τὴν νῆσον—τώρα μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν θὰ στερούμεθα καὶ ἀσφαλοῦς λιμένος—ἢ καὶ περὶ συστάσεως βιομηχανικῶν ἐργοστασίων τοιούτων, ὥστε ἐν αὐτοῖς νὰ κατεργάζωνται ἐκεῖναι αἱ πρώται ὕλαι, ἃς ἀφθόνους παράγει ὁ τόπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ τόσας ἄλλας δυνάμεις τῆς χώρας.

Ὅθεν ἐπαναλαμβάνομεν τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ διοικοῦντες καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ ταμιευτήρια λάβωσι τοιαῦτα μέτρα ὥστε καὶ αἱ τυχὸν μεμψιμοιρίαι νὰ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἐν γένει ἀπρόσκοπτος καὶ μακρὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ λειτουργία αὐτῶν, χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΑΓΓΑΡΕΙΑ

Δυστυχῶς δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν φέρομεν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

Ὅταν ἡ δυσεντηρία εἶχε πλέον καταλάβει τὴν νῆσόν μας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ οἱ κάτοικοι μετὰ δέους ἠτένιζον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα, ἵνα ἴδωσι τίνα μέτρα θὰ ἐλαμβάνοντο πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπαπειλουμένων δεινῶν, δὲν εἶχε παραληφθῇ εὐκαιρία, ἐν ᾗ ἡ Α. Ἐξοχότης εἴτε ἐπισήμως ἢ καὶ ἀνεπισήμως νὰ μὴ διεκήρυττεν ὅτι—πλὴν τῶν ἄλλων γνωστῶν ὑπεσχημένων μέτρων—θὰ ἐγένοντο καὶ δημόσια ἔργα, ὅτι δὲ θὰ διετίθετο διὰ ταῦτα ποσὸν ἀνώτερον ἢ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη, καὶ θὰ ἐλάμβανον οὕτω τὴν μορφὴν ἀναχουφιστικῶν ἔργων.

Τοιουτοτρόπως πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀπορωτάτων κατοίκων θὰ εὕρισκον πῶς νὰ ζήσωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐν γένει θὰ ἀπέκτα ἐκ τούτου οὐκ ὀλίγα δημόσια ἔργα.

Τὴν φρίκην δμως τὸ ὀλιγώτερον δύναται να προκαλέσῃ ἡ τακτικὴ, ἣν ἐτήρησεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὄχι μόνον οὔτε κατὰ ἡμίσειαν πέννα ηὔξησε κατὰ τὰς ἐπαγγελίας της

τὸ ὑπὲρ δημοσίων ἔργων διατιθέμενον συνήθως ποσόν, ἀλλὰ καὶ ἐκμεταλλευομένη βαρβάρως—καὶ εἶνε μετριωτάτη ἡ ἔκφρασις—τὴν πενίαν καὶ τὴν φοβερὰν ἀνάγκην ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ὁ πληθυσμὸς, ἠλάττωσε μέχρι τοιούτου βαθμοῦ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν εἰς δημόσια ἔργα, ὥστε ταῦτα ν' ἀπεδῶσιν ὄχι πλέον ἀνακουφιστικὰ ἀλλὰ νὰ ὑπερβάλωσι κατὰ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν κατάπίεσιν καὶ αὐτὴν τὴν περιώνυμον καταστάσαν τουρκικὴν ἀγγαρείαν.

Δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τις ἀληθῶς ποίου εἴδους συναισθήματα κατεῖχον τὰς ψυχὰς τῶν κυβερνώντων τὴν Κύπρον, καὶ ἂν ταῦτα δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἐμπνεόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ στοιχειωδεστάτου ἴστω ἀνθρωπισμοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν ὁλόκληροι χωρικαὶ οἰκογένειαι πεινῶσαι καὶ ραχένδυτοι, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ σημερινοῦ ψύχους λαμβάνουσιν ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας των, ὡς ἡμερομίσθιον δουλειᾶς εἰς στρῶσιν δημοσίων ὁδῶν, δύο ἢ τὸ πολὺ τρία γρόσια τὴν ἡμέραν,—ἀντὶ τῶν ταχτικῶν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ—εἰς τοιαύτην δὲ ἐποχὴν, καθ' ἣν, ἀφήνομεν ὅλα τἄλλα, ἡ κατωτάτη ποιότης τοῦ ἄρτου τιμᾶται ἓν καὶ ἥμισυ γρόσιον τὴν ὀκᾶν.

Δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος νὰ περιγράψῃ τις τὴν ἀθλιότητα, τὸν πόνον καὶ τὰ μαῦρα κυριολεκτικῶς δάκρυα τῶν ἀτυχῶν τούτων ὑπάρξεων, τῶν δυστυχεστάτων οἰκογενειαρχῶν, οἵτινες ὑπὸ τῆς δυσετηρίας ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς κάμπους καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης μετεβλήθησαν εἰς ἐργάτας τῆς Κυβερνήσεως θραύοντας σκίρρα πρὸς στρῶσιν ὁδῶν, μὴ δυναμένους δὲ νὰ κερδίσωσιν εὔτε αὐτὸν τῆς ἡμέρας τὸν ἄρτον.

Καθίσταται δὲ καὶ περιττὴ ἡ τοιαύτη περιγραφὴ, καθόσον ἡ κατάστασις ἐγίνετο ἀντιληπτὴ ἰδίοις ὄμμασιν ὑπὸ πλείστων εὐσπλήπτων κατοίκων τῆς πρωτευούσης οἵτινες ἔτυχε νὰ ἴδωσιν ἐργάτας εἰς τὴν μεταξὺ Λάρνακος—Λευκωσίας δημοσίαν ὁδόν.

Ἤδη ἡ Κυβέρνησίς μας, διὰ νὰ σώσῃ τουλάχιστον τὰ προσχήματα καὶ τὰς ἀξιώσεις πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ διεχθῇ, ἂν ὄχι ἄλλο, τόσον εἰλικρινὴς ὅμως ὥστε νὰ κηρύξῃ ὅτι τοιαῦτα δημόσια ἔργα δὲν τὰ θεωρεῖ, οὔτε πρέπει νὰ νομίζωνται ὡς ἀνακουφιστικὰ, ἀλλὰ ὡς καταθλιπτικὰ, ὡς βρεταννικὴ ἀγγαρεία.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

** Εἰς τὸν κόσμον θὰ συναντήσετε δύο πνευματώδεις ἀνθρώπους πρὶν νὰ εὕρετε ἕνα λογικόν.

** Νὰ ζῇ τις ν' ἀφήνῃ δὲ νὰ ζῶσι καὶ ἄλλους, τόσον τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ τὰς ἰδέας, οὓς δὲν ἀγαπᾷ, τοῦτο εἶναι πᾶσα ἡ φιλελευθερία.

** Ἡ καρδία αἰσθάνεται καλλίτερα ὅ,τι τὴς κρύπτουν ἀπὸ ὅ,τι τὴς δεικνύουν.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΝΥΜΦΗ....

Δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ὑψωθῶσι πρὸς τὸν οὐρανὸν οἱ πρῶτοι τόνοι τῶν παραπόνων διὰ τὴν ἀνάγκην βραχιῶν καὶ ἐπήλθον οἱ ὕμνοι τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, εἵτινες κατέσβεσαν, ὀφ' ἑνὸς τὰ παράπονα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ὄψιν τῶν εὐφόρων πεδιάδων τῆς νήσου.

Αἱ βροχαὶ αὗται οὕτως ἔκαμαν ν' ἀνατείλῃ εἰς τὰ πρόσωπα ὁ ἥλιος τῆς εὐχαριστήσεως, ἀφοῦ δι' αὐτῶν θεωρεῖται ἐξησφαλισθεῖσα πλέον ἡ ἐπιτυχία τῆς χριθῆς, εἰκονικώτατα δὲ παρεστάθησαν ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν ἴσον ἐνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν!

Μέχρις ἐδῶ πολὺ ὡραῖα, οὔτε ἐνέμενε κανείς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν μετρίαν σχετικῶς θερμοκρασίαν τοῦ Σαββάτου, ὅτι τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ θὰ ἐξύπνα καὶ θὰ ἠτένιζε χιονισμένας τὰς ὀροσειρὰς τῆς νήσου καὶ αὐτὴν τῆς Κυρηνείας μέχρι τῶν προπόδων.

Καὶ οὕτω τὸ ψύχος ὀπισθύστατον καὶ ἀπρόοπτον εἰσέβαλεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ δύναται νὰ τὸ μετρήσῃ ἕκαστος ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ὑδροσφυρικῆς στήλης ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν πρησμένων ἀκροδύλων ποδῶν καὶ χειρῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ἀττικὴ συνέδελφος «Ἐστία» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ φύλλου της 27 Δεκεμβρίου, γράφουσα περὶ τῶν ὁμογενῶν τῶν ἐπιχειρατουμένων εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς Ἑλληνίδας μεγαλονήσους Κρήτην καὶ Κύπρον, εἰς μὲν τὴν παώτην πολιτικῶν εἰς δὲ τὴν δευτέραν θρησκευτικῶν, λέγει τὰ ἑξῆς περὶ ἡμῶν:

‡‡

«.... Χάριτι θείᾳ ἐν τούτοις εἰς τὴν Κύπρον πρώτην, τὴν ὀλιγώτερον δεκταύσασαν τῆς ἐλευθερίας τὰγαθὰ, μετὰ τὴν πλημμυρίδα, ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐπέρχεται ἡ ἄμπωτις. Ἡ ὀξύτης τῶν παθῶν κατευνάζεται ὁσημέραι, μολονότι τὸ περιμάχητον ζήτημα δὲν ἐλύθη εἰσέτι, καὶ οἱ κάτοικοί της ἀναπνέψαντες κατεῖδον τὸ βάραθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφέροντο.

«Ὡς πρῶτον δὲ ἀποτέλεσμα τοιαύτης εὐεργετικῆς ἀμπώτιδος, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ταυτόχρονος σχεδὸν ἔξοδος ἀγγλιστὶ γεγραμμένων περὶ Κύπρου φυλλαδίων ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Γ. Σακελλῆ βουλευτοῦ, Ν. Λανίτου δικηγόρου καὶ Ν. Πασχάλη δικηγόρου ἐπίσης, ἐν Ἀγγλίᾳ μορφωθέντος, τὰ ὁποῖα διάνειμαν ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν ταῖς Βουλαῖς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὅπως λάβωσι σαφῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰκοσιπενταετοῦς Ἀγγλικῆς διοικήσεως, πᾶν ἄλλο βεβαίως ἢ ἀνταξίων τῆς φημισμένης διὰ τὰ ἀγαθά της ἀποικιακῆς διοικήσεως τῆς μεγάλης Βρεττανίας.

‡‡

«Μόλοτι ἀκριβῶς αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν φυλλαδίων τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπτωμένων ἀνδρῶν τῆς Κύπρου —ἡ κατάδειξις τῶν ἀτόφων αἰτίων τῆς οἰκονομικῆς ἰδίᾳ δυσπραγίας τοῦ τόπου καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν μέσων τῆς θεραπείας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπεθύμει νὰ κρατήσῃ εἰσέτι τὴν Κύπρον.

«Ἐὰν ὅμως ἡ νῆσος—αὐτὸ δὲ εἶνε τὸ ἐξόχως χαρακτηριστικὸν συμπέρασμα ὅλων τῶν γραφέντων περὶ Κύπρου Ἑλλήνων Κυπρίων—ὅὲν χρησιμεύσει πλέον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἂς παραδώσῃ αὐτὴν πρὸς τὸ Ἔθνος μετὰ τοῦ ὁποίου οἱ Κύπριοι συνδέονται τόσῳ στενῶς μὲ τοὺς δεσμοὺς τῆς καταγωγῆς, τῶν παραδόσεων, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων.»

‡‡

«Οἱ ἀγνοοῦντες τὰ κρατοῦντα ἐν Μ. Βρεττανίᾳ εἶνε πιθανὸν νὰ γελάσουν μὲ τὸ περίεργον αὐτὸ εἶδος τοῦ διὰ φυλλαδίων καὶ ὑπομνημάτων πολέμου, τὸν ὁποῖον οἱ Κύπριοι διεξάγουν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικήσεως, ζητοῦντες τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἢ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν. Οἱ καλλίτερον ὅμως γνωρίζοντες τὰ πράγματα εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι ὁ τοιοῦτος πόλεμος διὰ τ' ἀγγλικὰ ἤθη, καὶ ἔθιμα εἶνε ὅ,τι καὶ αἱ Κρητικαὶ ἐνοπλοι ἐξεγέρσεις κατὰ τῆς Τουρκικῆς παλαιοδιοικήσεως. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι μὲ τὴν Ἀγγλίαν τὰ ἔργατα τὰ ἐπαναστατικὰ δὲν ἔχουν πέρασιν».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑ

Ἡ ὀλίγον συχνὴ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνεώρεσις δι' ἀναπαραστάσεων ἔργων τέχνης ἐνθυμίζει μίαν ἄλλην ἐποχὴν, ἀρκετὰ ἀπομεμακρυσμένην ἤδη, πρὸ τριάκοντα ἐτῶν περίπου, καθ' ἣν πλῆθος ἀρχαίων εὑρημάτων ἐφέρετο εἰς τὰς πόλεις καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν χωρικῶν, καὶ ἀπωλείτο ἀντὶ εὐτελῶν τιμῶν.

Τοιουτοτρόπως οἱ χωρικοὶ ἐπίζων πάλιν ἐκ τῆς γῆς των, ἥτις τότε ἔνεκα τῆς παρατεταμένης ἀνομβρίας δὲν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ τὴν συνήθη τροφήν.

Τότε δὲ ἴδρασε καὶ ὁ μακαρίτης Τσενέλας.

ΗΘΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ὑφίσταται τῷ ὄντι ἡ Κύπρος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν.

Ἐπανειλημμένως ἴσως τώρα ἦλθεν εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀπολαύσῃ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, τὴν ἰσχάνην ὁμωστιγμὴν ἀπομακρύνεται ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀφήνει ὡς Τάνταλον ἢ Σίσυφον.

Τώρα πάλιν κυκλοφορεῖ μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη, μεταξὺ μάλιστα Ἀγγλικῶν κύκλων, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναχωρεῖ ἐκ Ν. Ἀφρικὴς τὴν 1 Φεβρουαρίου, ἀφικνεῖται εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 15, φθάνει εἰς Κύπρον τὴν 17, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν τὴν 20, ἐλλιμενίζεται εἰς Μάλταν τὴν 25, μένει ἐκεῖ ὀκτὼ ἡμέρας, μεθ' ὃ διὰ Γιβραλτὰρ καταλήγει εἰς Ἀγγλίαν ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν 25 Μαρτίου.

Βλέπετε ὅτι ἡ φήμη δὲν ἐφείσθη οὔτε τῶν λεπτομερῶν χρονολογιῶν τὴν φορὰν αὐτὴν, διὰ νὰ κατασταθῇ ἀναμφιβόλως τὸ μαρτύριόν μας...φριχωδέστερον.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὑπὲρ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῶν πρώτων εἰσφορῶν αἵτινες ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπῆρξαν καὶ αἱ διενεργηθεῖσαι μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ εὐγενεῖς τρόφιμοι τοῦ ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, οἱ εἰς πᾶσας τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εὑρισκόμενοι, δὲν ὑστέρησαν οὐδ' εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην περίστασιν.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἐκεῖθεν πληροφορίας, ὁ τῆς Ἱστορίας καθηγητὴς κ. Σπυρίδων Λάμπρος, ὁ τόσον ἀγαπητὸς εἰς τὴν ἐνθουσιώδη φοιτητικὴν νεότητα λιγὺς ῥήτωρ, ὡμίλησε περὶ τῶν εἰσφορῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μεθ' ὃ προχείρως συνελέγησαν μεταξὺ τῶν φοιτητῶν περὶ τὰς τριακοσίας δραχμαί.

Ἀλλ' ὅ,τι εἶναι τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἐκλεγεῖσα τριμελὴς φοιτητικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν πανεπιστημιακῶν ἐράνων ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν τριῶν δεσποινίδων φοιτητριῶν τῆς φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ συμπολῖτίς μας δεσποινὶς Καλλιόπη Πασχαλίδου.

Ὁ κ. Λάμπρος ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου ὡμιλήσας πρὸς τοὺς φοιτητάς, εἶπε τὰ ἑξῆς ἐξόχως ὡραῖα:

«Οὐδέποτε ἐδικαιούμην νὰ αἰσθανθῶ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Παναγίου Τάφου θερμή μου ἔκκλησις ἔμελλε ν' ἀντηχήσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν φοιτητριῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Εὐχαρίστως δ' ἔμαθον τὴν παρ' αὐτῶν εἴσπραξιν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς Σιωνιτιδος Ἐκκλησίας.

«Ὅ,τι συλλεγῇ ἐκ τῶν φοιτητῶν καὶ διὰ αὐτῶν, θὰ ἔχῃ ἰδιάζουσαν σημασίαν, καὶ μικρόν τι ἂν εἶνε ὑπὸ ἐποψιν ὑλικήν, ἅτε προερχόμενον ἐκ τοῦ κέντρου ἐκείνου, εἰς ὃ τὸ Πανελλήνιον στέλλει τοὺς λογάδας αὐτοῦ ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

«Αἱ δὲ φοιτήτριαι ἦτο εὔλογον νὰ αἰσθανθῶσι παλμοὺς ἰδίων συγκινήσεων, ἅτε συνενοῦσαι τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συγκεντρουμένας ἰδέας, μετὰ τῆς ἀγαθῆς εὐπαθείας τῆς γυναικείας καρδίας, ἧς τὰς μυχαιτάτας ἶνας συνδόνει ἡ θρησκευτικὴ ἰδέα. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ κραυγὴ ὀδύνης εὗρεν αὐτὰς προθύμους νὰ ἐνσταλάξωσιν εἰς τοὺς ἐκεῖ κάτω ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἅμα παλαίοντας, βάλσαμον παρηγορίας. Ὁ ὀβολὸς ὅστις διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν διερχόμενος, θὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς σταυροφόρους πατέρας τῆς Παλαιστίνης, θὰ ἔχῃ τὸ ἄρωμα τῶν μύρων ἅτινα προσῆλθον φέρουσαι αἱ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας τῷ Κυρίῳ διακονοῦσαι γυναῖκες ὅπως ἀλείψωσι τὸν τίμιον νεκρὸν τοῦ θεανθρώπου. Εἴθε νὰ ὑπάρξῃ τὸ διάβημα αὐτῶν προάγγελον τῆς ἀναστάσεως, ὡς τὸ ἔργον Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας καὶ τῆς Σαλώμης.»

Αἱ ἐνέργειαι ἐν γένει ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Βασιλείῳ ὑπὲρ ἀρωγῆς τῆς κινδυνευούσης Μητρὸς Ἐκκλησίας θερμῶς διεξάγονται μεταξὺ πάντων τῶν κύκλων, μόνον δὲ ἡ νῆσός μας ἧς οἱ κάτοικοι εἴμεθα μὲν πρόθυμοι νὰ κατατριβώμεθα περὶ μικροφιλοτιμίας καὶ πάθη προσωπικά, ἀλλὰ καὶ προθυμώτατα νὰ ἐπιτελῶμεν ὅ,τι ἡ φιλοπατρία μᾶς ἐπιβάλλει, δὲν ἐκινήθη ἔτι ἀτυχῶς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου ζητήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΓΔΟΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Θὰ ἱδρυθῇ ὁριστικῶς καὶ ὄγδοον ὑπουργεῖον διὰ τὴν Συγκοινωνίαν καὶ τὴν Γεωργίαν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης, ὁμιλῶν μετὰ φίλου του βουλευτοῦ, ἐβεβαίωσε τὴν εἴδησιν περὶ συστάσεως τοῦ τοιούτου ὑπουργείου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθησεν, ὅτι κατήρτισεν ἤδη τὸ περὶ συστάσεως τοῦ ὀγδόου ὑπουργείου Διάταγμα, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῶν πρώτων.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΥΔΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὅπως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Δυνάμεων διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ γίνῃ ναυτικὴ ἐπίδειξις εἰς τὰ Τουρκικὰ παράλια ὑπὸ ἰσχυρᾶς μοίρας Αὐστριακοῦ στόλου.

Ἡ μοῖρα αὕτη θ' ἀποτελῆται ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Ἀψβοῦργος» «Νίεν» καὶ «Βουδαπέστη», ἐκ τῶν καταδρομικῶν «Ἐτζέγκετβαρ» καὶ «Μάγνετ» καὶ 9 τορπιλλικῶν.

Ἡ μοῖρα θὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον προσεγγίζουσα ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τοὺς λιμένας Κερκύρας, Πατρῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Τὴν 5ην Ἰανουαρίου ὁριστικῶς καταπλέει εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης μεγάλη μοῖρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ στολος οὗτος ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 μεγάλα θωρηκτὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν στόλον τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη μοῖρα μετὰ δεκάπεντε ἡμερῶν διαμονὴν εἰς τὸν ἐν λογῷ λιμένα θέλει καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα Βόλου.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1903 ἀρχίζει, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ πληρωμὴ χρεωλυσίου διὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἐδανείσθη τὸ Κράτος ἀμέσως μετὰ τὸν πολεμον πρὸς πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνέγραψεν ἤδη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ποσὸν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες θὰ πληρωθῶσιν ὡς χρεωλύσιον ἐντὸς τοῦ ἔτους.

ΤΑΧΕΙΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης καὶ εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους ἤρχισε νὰ γίνηται πιστευτὴ ἡ εἴδησις περὶ πλήρους συνεννοήσεως μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν ταχεῖαν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διαμονὴν τοῦ Λάμσδορφ βεβαιοῦται ὅτι ἐπῆλθε συμφωνία ὅπως ἀμφότεραι αὗται αἱ Δυνάμεις ἐξασκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἵνα ἐφησυχάσωσι καὶ μὴ ριφθῶσιν εἰς κινήματα ἀπονενοημένα καὶ ἐξημμένα σχετικῶς πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἀμφότεραι ἐπίσης διὰ πάντων τῶν δυνατῶν εἰρηνικῶν μέσων ἐπιτύχωσι τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας εἴτε ὑπὸ ἕνα διοικητὴν ἁπάσης εἴτε ὑπὸ δύο, ὧν ὁ ἕτερος διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Κοσσυφοπεδίου (Παλ Σερβίας)

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἐγένετο καὶ τὸ εἰς Βελιγράδιον καὶ Σόφιαν ταξείδιον τοῦ Λαμσδόρφ.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας ἡ περιουσία, ἥτις ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀνέρχεται εἰς ἓξ ἑκατομμύρια περίπου καὶ οὐχὶ 15, ὡς ἀνακριβῶς ἀνεγράφη.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ 1/3 ἀνήκει εἰς τὸν ἕτερον κληρονόμον κ. Χρῆστον Ζάππαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, κατόπιν τῆς αἰσίας λύσεως, ἣν ἔλαβεν ἡ ὑπόθεσις, ἔδωκεν ἐντολὴν πρὸς τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ ἀντιπροσώπους της νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τοῦ μεριδίου τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν, διότι ἡ κτηματικὴ περιουσία οὐδόλως ἤθελεν ὠφελήσει αὐτὴν· πρόκειται δὲ διὰ τῶν χρημάτων τούτων νὰ ἐκπληρώσῃ κατὰ γράμμα πάντας τοὺς ὅρους τοὺς ἀναγραφομένους ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Ε. Ζάππα. Ἑπομένως θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν Ἑλλ. σχολείων εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐργαστηρίων ἔνθα θὰ παρέχεται ἐργασία εἰς τὰ πτωχὰ κορίτσια.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
ΠΡΟΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν ἀπέστειλεν ἰσχάτως διὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας πρός τε τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς δύο Ἀρχιερεῖς τὴν ἑξῆς, γνωστὴν ἤδη γενομένην, ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος:

Σεβασμιώτατε,

Ὡς πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν τὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Μ. Ἀρμοστὴν καὶ φέρουσαν ἡμερομηνίαν 8 Δεκεμβρίου 1902, ἐντάλην ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ρηθεῖσα ὑμῶν ἐπιστολὴ ὑπεβλήθη τῷ ἐντιμοτάτῳ ὑπουργῷ τῶν Ἀποικιῶν.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ ὑπουργὸς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὁ Μ. Ἀρμοστὴς πληροφορήσῃ ὑμᾶς ὅτι οἱ ὅροι τοῦ προγενεστέρου αὐτοῦ γράμματος, ὅπερ ἀνεκεινώθη ὑμῖν ἐνδείκνυον τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὅπως αἱ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐνέργειαι ἀρχίσωσιν ἐκ νέου καὶ ὧσιν ἀπηλλαγμέναι οἱωνδήποτε περιπλοκῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῶν προγενεστέρων ἐρίδων καὶ ὅτι οἱ τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀνήκοντες κάτοικοι Κύπρου δέον νὰ ὦσιν ἐντελῶς ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν καθ' ὃν τρόπον εἶνε εἰθισμένοι.

Ὁ ὑπουργὸς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ Α Ἐξοχότης προσθέσῃ ὅτι ἐκλογὴ ἐφ' οἱασδήποτε ἄλλης ἢ τῆς ἄνω δηλουμένης βάσεως δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Σεβασμιώτατε, ὑμέτερος εὐπειθὴς θεράπων.

(ὑπογ.) **Ι. Κ Γόαρ**
πρωτοκ. Ἀρχιγραμματεύς.

Τῷ Προεδρεύοντι
καὶ τοῖς μέλεσι τῆς Ι. Συνόδου Κύπρου.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

Τὸ Δημαρχεῖον Λευκωσίας διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεώς μας περὶ τὰς δεκαπέντε λίρας.

Κατὰ τὰς σημειώσεις τῶν μουκτάρηδων τῶν συνοικιῶν, οἱ πτωχοί, Ἕλληνες καὶ ὀθωμανοί, ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα.

Αἱ πρὸς τὸ Δημαρχεῖον ὅμως αἰτήσεις ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Διὰ τοῦ εἰρημένου ποσοῦ ἠγοράσθησαν ἄρτοι καὶ χάρβουνα ἐδόθησαν δὲ εἰς ἕκαστον πτωχὸν περὶ τὰς δύο ὀκάδας ἐξ ἑκατέρου εἴδους.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ

Ἀπὸ τῆς 2ας μεταμεσημβρινῆς ὥρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἤρχισε νὰ πίπτῃ λεπτὴ βροχὴ ἥτις ἐνδυναμουμένη ὅλοιν ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὰ βουνὰ καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου ἔπιπτε πυκνὴ χιὼν καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀμφότεραι αἱ ὀρεσειραὶ τῆς Νήσου ἦσαν κεκαλυμμέναι ὑπὸ παχέος στρώματος χιόνος.

Τὴν Κυριακὴν μ.μ. ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησεν ὀλίγη μὲν ἐνταῦθα κατ' ὀλίγον δὲ ἐν Μεσαορίᾳ καὶ ἄλλα μέρη τῆς Νήσου.

Αἱ καταπεσοῦσαι βροχαὶ ἱκανοποίησαν τὰς ἀνάγκας τῆς Γεωργίας καὶ ἐξήλειψαν τὰ ἀναφαινόντα παράπονα τῶν Γεωργῶν.

ΛΥΠΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ
ΕΝΤΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὸ προάστειον Ἅγιον Δομέτιον συνέβησαν τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων λυπηραὶ σκηναὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Εἷς ἐκ τῶν ἱερέων παρέλειπε συνήθως κατὰ τὰς λειτουργίας νὰ μνημονεύῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, τοῦτο δὲ ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων κατέστησε γνωστὸν δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἥτις ἔγραψε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἱερέα τοῦ νὰ λειτουργῇ.

Κατὰ τὴν εἰρημένην ὅμως ἑορτὴν, ὁ Ἱερεὺς λειτουργήσας παρέλειψε πάλιν νὰ μνημονεύσῃ τὴν Ἱερὰν Συνοδον, τοῦθ' ὅπερ προυκάλεσε ῥῆξιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν ἀρκεταὶ ξυλοκοπήματα καὶ ὕβρεις.

Ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται ἤδη ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΟ ΕΝ ΓΑΛΗΝΗ
ΑΝΕΥΓΕΘΕΝ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ

Τὸ πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῷ χωρίῳ Γαληνῇ ἀνευρεθὲν ἔργον τέχνης εἶναι ἀνάγλυφον ἐπὶ στήλης σχήματος ὀρθογωνίου ἐκ πώρου λίθου, ὕψους ἑνὸς ποδὸς καὶ τινων δακτύλων.

Παριστᾷ δὲ Σειρῆνα, ἤτοι τὸ πτηνὸν ὅπερ κατὰ τὴν μυθολογίαν εἶναι κατὰ τὸ ἄνω μὲν ἥμισυ σῶμα γυναικὸς κατὰ τὸ ἕτερον δὲ πτηνοῦ.

Ἡ ἐν λόγῳ παράστασις εἶναι ἀνατωπὸς, τέχνης δὲ ἀρχαϊκῆς τῆς Ε' π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Τὰ ὄπισθεν εἶναι ἀκατέργαστα, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξωδηκότες, τὸ δὲ ὅλον τοῦ προσώπου ἐκφράζει πένθος.

Τοιαῦται παραστάσεις Σειρήνων ἦσαν συνειθέστατα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, χρησιμοποιούμεναι ὡς ἐπιτύμβιοι στῆλαι.

Τὸ ἀγαλμάτιον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ Διοικητηρίῳ Λευκωσίας.

ΝΕΑ ΕΠΙΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ

Νέα πάλιν ἐπίτασις τῆς χολέρας, κατ' εἰδήσεις ἐκεῖθεν, ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας μετὰ τὴν μεγάλην ὕφεσιν.

Ἡ Κυβέρνησίς μας ἕνεκα τούτου ἠύξησε τὰς καθάρσεις ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεων εἰς πέντε ἡμέρας, ἐνῷ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον εἶχεν ἐλαττώσῃ ταύτας εἰς δύο μόνον ἡμέρας.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἐκ Πάφου.

Ἐν Κτήματι, 7 Ἰανουαρίου.—Κατ' αὐτὰς ἀφίχθησαν ἐνταῦθα ἕνεκα δίκης τινός τοῦ Ἐβκάφ διακεκριμένου δικηγόρου τῆς πρωτευούσης. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου Πάφου κ. Stuart προσεκάλεσε αὐτοὺς εἰς φιλικὸν γεῦμα. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Stuart ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος. Ἀπήντησεν ὁ κ. Παρασχάλης Κωνσταντινίδης, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν λειτουργῶν τῆς Θέμιδος, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένων προσώπων ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποτελοῦσι τὸ δικαστικὸν σῶμα. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης πρὸς τούτοις ἔκαμε σύγκρισιν τοῦ τόσον καλῶς διωργανωμένου δικαστικοῦ κλάδου πρὸς ἄλλους κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν οἰκονομικόν.

Μετὰ τὸν κ. Κωνσταντινίδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπροσωπεύσας κατὰ τὴν δίκην τὸν ἀρχιλεγιστὴν πρώην διοικητὴν Λευκωσίας κ. Collet, ὅστις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου, ἀπαριθμήσας τὰς τόσας πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. Ἔσχε τὴν τύχην, εἶπε, νὰ παραχαθήσῃ μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον, καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης πάντοτε εἰργάσθη πρὸς βελτίωσιν τῶν Κυπριακῶν πραγμάτων, καὶ εἰργάσθη δὲ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἀξιεπαίνου. Ὁ κ. Collet προσέθηκεν ὅτι εὐδεὶς ἐκ τῶν παραχαθημένων σήμερον εἰς τὸ Ν. Συμβούλιον δύναται νὰ φθάσῃ ὡς πρὸς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν τὸν κ. Κωνσταντινίδην.

Ὁ πρόεδρος κ. Stuart εἰς δευτέραν πρόποσιν ὡμίλησε περὶ τῶν προκυπτόντων καλῶν ἐκ τῶν μεταξὺ δικαστῶν καὶ δικηγόρων ἀγαθῶν σχέσεων.

Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρευρίσκοντο καὶ οἱ κ. κ. Α. Ἀρτέμης, Μ. Σεβαστὴς καὶ Α. Κυριακίδης, ὅστις καὶ διηρμήνευε τὰς προπόσεις. Ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῷ ἀνετέθη, σύτως εἰπεῖν, νὰ προπίῃ ὑπὲρ τῶν ἀνθέων καὶ φυτῶν («Flowers and plantations»). Ὁ κ. Κυριακίδης ἠρνήθη κηρύξας ἑαυτὸν ἀναρμόδιον, ηὐχαρίστησε δὲ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν φιλοξενίαν ἣν τοῖς παρέσχεν.

* *

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Τὴν αὔριον Κυριακὴν τελοῦνται ἐν Κυρηνείᾳ εὐφρόσυνοι γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου καὶ φίλου κ. Νικολάου Β. Καρατζᾶ μετὰ τῆς εὐπαιδεύτου δεσποσύνης Δωροθέας Γ. Δημητριάδου, τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῆς Κυρηνείας. Θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχάς.

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.
Ἕκαστον φύλλον	**γρ.**	**2.**

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος	γρ.	2.
Διατριβαί: ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.		

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἀριθ. 8

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου»

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὸ «Νέον Ἔθνος» τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν σταλῖσαν, ὡς γράφει, ὑπὸ τοῦ ἱερολ. κ. Γεωργιάδου—τοῦ εἰς Κύπρον διὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου—πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα. εἰς ἣν ὅλως ἰδιαιτέρι—ἐκθέτει ὁ ἐπιστείλας τὰς σκέψεις καὶ κρίσεις του ἐπὶ τοῦ συνταράσσοντος εἰσέτι τὴν τάλαινα πατρίδα Ἀρχιεπισκ. ζητήματος. Φυσικώτατα ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ κινήσῃ τὴν ἔκπληξιν καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους. Τὸ μὲν διότι δὲν ἐπίστευέ τις ὅτι θὰ εὑρίσκετο ἐν Φαναρίῳ Ἕλλην ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τοιαύτης ἐπιστολῆς εἰς Κύπρον καὶ περὶ πλέον ὅτι θὰ εὑρίσκετο ἐφημερὶς ἥτις νὰ δημοσιεύσῃ ἐπιστολὴν ἰδιαιτέραν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κατόχου ταύτης, τὸ δὲ διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῆς γλώσσης, ἥτις χαρακτηρίζει μᾶλλον τὸν γράψαντα παρὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ κατηγορούμενα.

Ὁ ὡς εἰρηνοποιὸς ἐλθὼν εἰς Κύπρον κ. Γεωργιάδης. μετεβλήθη, ὡς ἡ ἐπιστολή του δεικνύει, διὰ τῆς μαγικῆς ἴσως ἐπιθέσεως χρυσῆς στινὸς ῥάβδου, εἰς ἔμψυχον φωνογράφον, καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι εὑρίσκονται ἐν Κύπρῳ πολιτικὰ πρόσωπα συνεννοούμενα μετὰ τῆς ἀλλοθρήσκου καὶ ἀλλοεθνοῦς Κυβερνήσεως καὶ μηχανορραφοῦντα κακὰ πρὸς βλάβην τῆς καταδυναστευομένης πατρίδος των. Καὶ τὰ πρόσωπα περὶ ὧν ὁ κ. Γεωργιάδης τόσον ἀμελῶς ἐκφράζεται εἶτε αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ ἀστέρες οἵτινες κατηύγασαν τὸ πολιτικὸν τῆς Κύπρου στερέωμα καὶ διέλυον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν μαύρην ἀχλὺν ἥτις ἐπεκάθητο ἐπὶ τῶν Κυπριακῶν πραγμάτων, ἀναποφεύκτον καὶ μοιραῖον ἀποτέλεσμα μακραίωνος καὶ στυγερᾶς δουλείας.

Οὗτοι εἶναι οἱ ἄνδρες οἵτινες κατηγοροῦνται ὅτι συντάττονται μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι σύρουσι καὶ φέρουσι τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸν γράψαντα οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἱερ. Σύνοδον δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ὑπεραπολογίας, διότι εἶναι πρόσωπα γνωστὰ εἴς τε τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν καὶ τὸν λοιπὸν ἐκκλησιαστικὸν κόσμον διὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν σύνεσιν καὶ τὴν σταθερὰν φιλοπατρίαν, γνωστὰ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην διὰ τῆς διαμειφθείσης ἐπὶ τοῦ Ἀρχ. ζητήματος μακρᾶς ἀλληλογραφίας, ἀψευδοῦς κατόπτρου τῆς βαθείας καὶ ἐμφύτου συναισθήσεως αὐτῶν πρὸς τὸ ἱερὸν καθῆκον, εἰς οὗτινος καὶ μόνου τὴν φωνὴν ὑπακούουσι μὴ παρασυρόμενα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀνέμων, μηδ' ὑπ' ἀλλοτρίων πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν ἀγόμενα συμφερόντων.

Εἰς τὰ σφαλερὰ τῆς ἐπιστολῆς πορίσματα μόνον ἐπιπολαία ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἠδύνατο νὰ ἀγάγῃ, εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τοιαῦτα συμπεράσματα ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου καὶ πῶς ἐτόλμησε νὰ ἐπαναλάβῃ ἀνεξετάστως κατηγορίας ἀναμασουμένας ὑπὸ κομματικῶν καὶ ἐμπαθῶν ἀνθρώπων χωρὶς νὰ βασίζῃ ταύτας οὔτε εἰς τὸν διφορουμένης φύσεως γεγονὸς, γεγονὸς ὅπερ νὰ ἠδύναντο νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ αὐτοὶ οἱ κατήγοροι τῶν τόσον σκαιῶς ὑβριζομένων συμπατριωτῶν μας. Ὄχι δὲ μόνον προκαλεῖ ἀπορίαν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλὰ καὶ δυσπιστίαν πρὸς τὸ γνήσιον αὐτῆς, διότι δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ. ὅτι ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης Ἰωακεὶμ Γ' συνέταξε καὶ ὑπέγραψε τοιαύτην ἐπιστολὴν, ἀφοῦ καὶ ἄν ὄντως τοιαύτη ἐπιστολὴ ὑφίσταται οὐδεμίαν καὶ δικαίως ἔδωκε προσοχὴν πρὸς τὸ ἀβάσιμον τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἡ Α. Παναγιότης. Μαρτύριον τοῦ τελευταίου τούτου ἀψευδὲς καὶ φαεινὸν εἶναι τὸ ἀμείωτον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου πρός τε τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις τῆς Ἱ. τῆς Κύπρου Συνόδου.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ δένεται καλλιτεχνικώτατα ἀντὶ ἑνὸς μόνον σελ. χρυσόδετος μετὰ δέρματος, καὶ ἀντὶ ἡμίσεως σελ. χαρτόδετος, ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα Ἱστορία τῆς Κύπρου

Ἡ ἐργασία εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν κ.κ. Χ Γ. Ρώσσου καὶ Ι.Ν Τουφεξῆ γίνεται πάντοτε καλλιτεχνικωτάτη, καὶ πάντοτε οἱ πελᾶται μένουν πολὺ εὐχαριστημένοι.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ο ΜΥΘΙΚΟΣ ΑΝΑΔΟΧΟΣ

ΥΠΟ

G. E. FARROW

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 146).

—Μήπως ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης θέλῃ νὰ εἴπῃ ὅτι ἀγνεῖτε ὅτι εἴσθε πρίγκιψ τοῦ μυθικοῦ βιβλίου; ἠρώτησεν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἦτο Λόρδος θαλαμηπόλος, «καὶ ὅτι ἑκάστη ἡμέρα τῆς ζωῆς σας ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν σελίδα τοῦ βιβλίου; Σήμερον εἶναι ἡ σελὶς 127 καὶ ὡς προηγουμένως εἶπον, ἡ ὑμετέρα Ὑψηλότης ἔχει παρὰ πολλὰς ὑποθέσεις νὰ διεξαγάγῃ, οὕτως ὥστε θὰ ἐπεθύμουν σφόδρα νὰ συμβουλεύσω τὴν ὑμετέραν Ὑψηλότητα νὰ ἐγερθῇ ἀμέσως.»

—Εἶμαι πράγματι πρίγκιψ τοῦ μυθικοῦ βιβλίου; ἀνέκραξεν ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ὑπὸ γοητείαν, «τί χαρά! Τότε ὁ μικρὸς κόκκινος ἄνθρωπος ἔκαμε καθὼς εἶπεν ὅτι θὰ ἔκαμνε, καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν μου ὑποθέτω. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ὡραῖα ἐνδύματα τὰ ὁποῖα οἱ ἀκόλουθοι κρατοῦν, ἐγὼ θὰ τὰ φορέσω; Τί χαριτωμένα!»

Καὶ ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ἐπετάχθηκεν ἀπὸ τὴν κλίνην καὶ ἐνεδύθη ταχέως τὴν ἐκ μετάξης καὶ βελούδου ἐνδυμασίαν τὴν προωρισμένην δι' αὐτὸν καὶ ἡ ὁποία ἦλθεν ἐπάνω του τέλεια.

Ὑπῆρχεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δωματίου ἓν μέγα κάτοπτρον ὅπου ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ἐκυττάχθη ἅμα ἐνεδύθη, καίτοι δὲ δὲν ἦτο πολὺ ματαιόδοξον παιδὶ, ὡς συνήθως συμβαίνει, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ σκεφθῇ πόσον ὡραῖος ἐφαίνετο μὲ τὸν μανδύαν τὸν γραφικῶς ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὤμου, καὶ τὸν πτερωτὸν πῖλον μὲ χάριν πλαγιασμένον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς κεφαλῆς του.

Τὸ ἀδαμαντοκόλλητον ξίφος ἔλαμπε καὶ ἠκτινοβόλει εἰς τὸ πλευρόν του καὶ ἐν γένει ἐφαίνετο πολὺ μέγα καὶ σπουδαῖον πρόσωπον, πολὺ δὲ ἀνόμοιον τοῦ μικροῦ πρίγκιπος μὲ τὰ ναυτικὰ φορέματα ἢ τὲς μπλοῦζες τοῦ Νόρφολκ, τὰ ὁποῖα συνήθως ἔβλεπεν ὅταν ἐκύτταζεν εἰς τὸν καθρέπτην.

Παρετήρησεν ἔξω ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν ἀψιδωτὸν παράθυρον, καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ προαύλιον ἵστατο ὡραῖος λευκὸς ἵππος, μὲ φάλαρα ἐκ βελούδου ζωηρῶς πορφυροῦ καὶ χρυσᾶ ἐξαρτήματα εἰς τὸν χαλινόν, ὅστις ἐκρατεῖτο ὑπὸ ἑνὸς ἀκολούθου.

Ἐμάσα τὸ ἐπιστόμιόν του καὶ ἐφύσα μὲ τοὺς ῥώθωνάς του καὶ ἐποδοκτυποῦσε ἀνυπομόνως, ὡς ἐὰν εἶχε σφοδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ φύγῃ. Ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ἐκρότησε τὰς χεῖράς του μ' ἐνθουσιασμόν.

—Εἶναι ὁ ἵππος μου! ἀνέκραξε· τὸ ξεύρω αὐτός εἶναι, καὶ μόλις προγευματίσω κἄτι θὰ δυνηθῶ νὰ φύγω μ' αὐτὸν δι' ἕνα τολμηρὸν κατόρθωμα.

—Πρόγευμα; εἶπεν ὁ λόρδος θαλαμηπόλος μ' ἔκπληξιν, «Δὲν ὑπάρχει τίποτε εἰς τὴν σελίδα 127 περὶ προγεύματος καθ' ὅσον ἐνθυμοῦμαι.» καὶ ἐξήγαγε πάλιν τὸ χαρτὶ καὶ τὸ ἐξήτασε μετὰ προσοχῆς.

—Ὄχι, εἶπε μετὰ μίαν στιγμήν. Ἐντελῶς τίποτε περὶ προγεύματος. Ἁπλῶς καὶ μόνον λέγει:—"Ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν ὁ πρίγκιψ ἀναχωρεῖ διὰ τὸ μαγευμένον δάσος" καὶ ἡ Ὑψηλότης σας θὰ μὲ συγχωρήσῃ ὑπομιμνήσκοντα τοῦτο,

ἀλλ' εἶναι ἤδη πολὺ ἀργά. Νομίζω ὅτι ὀφείλετε ν' ἀναχωρήσετε παρευθύς.

—Μὰ πεινῶ πάρα πολύ, ἀντέταξεν ὁ πρίγκιψ Ἔδδι. «Πρέπει κάτι νὰ πάρω πρὶν ἀναχωρήσω.»

Ὁ Λόρδος θαλαμηπόλος ἐφάνη λίαν τεταραγμένος.

—Δὲν ἔχω ἀκούσει ποτὲ πρότερον περὶ πρίγκιπος τῶν μυθικῶν βιβλίων ὅτι πεινᾶ. Εἶναι τὰ μάλιστα ἀσύνηθες τοῦτο, καὶ σύδόλως ὀρθόν· καὶ λυποῦμαι, τῷ ὄντι, πληροφορῶν τὴν Ὑψηλότητά σας ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ παρέξω τι εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἵνα φάγῃ πρὶν ἀναχωρήσῃ· οὐδὲν ἀπολύτως ὑπάρχει εἰς τὴν σελίδα περὶ τούτου, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν παρὰ τὸ ὁριζόμενον ἐκεῖ. Εἶναι ἡ Ὑψηλότης σας ἕτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ; »Καίτοι δὲ ὁ πρίγκιψ Ἔδδι πράγματι ἤρχισεν, ὡς εἶπε, νὰ αἰσθάνεται ἀληθῶς μεγάλην πεῖναν, ὑπεχρεώθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Λόρδον θαλαμηπόλον εἰς τὸ προαύλιον ἀμέσως.

Ἡ θέα τοῦ ὡραίου λευκοῦ ἵππου του, ἐν τούτοις, ταχέως ἔσυρε τὰς σκέψεις αὐτοῦ πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν, μὲ ἀναφώνησιν δὲ πλήρη γοητείας, ὥρμησε μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἱππεύσῃ τὸ θυμοειδὲς καὶ ὡραῖον ἄλογον.

Τὸ εὗρεν ὅμως πλέον δύσκολον ἔργον ἀφ' ὅτι τὸ ἐφαντάζετο, διότι ὁ ἵππος ἦτο παρὰ πολὺ ὑψηλότερος ἐκείνου τὸν ὁποίου συνήθως ἵππευε καὶ μετὰ μίαν ἢ δύο ἀγόνους προσπαθείας ἐδέησε νὰ λάβῃ βοήθειαν διὰ νὰ ἱππεύσῃ παρὰ τοῦ Λόρδου θαλαμηπόλου, ὅστις παρετήρησε μὲ λίαν ἐπιτιμητικὸν ὕφος ὅτι ἦτο «ἐντελῶς ἀσύνηθες διὰ πρίγκιπα τῶν μυθικῶν βιβλίων νὰ εὑρίσκῃ δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ ἱππεύσῃ τὸν ἵππον του, ἐντελῶς ἀσύνηθες, καὶ ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν μεγάλως ἐξεπλάγη διὰ—καὶ πρέπει νὰ τὸ εἴπῃ—τὴν μικρὰν ἀπογοήτευσιν ἣν παρετήρησεν εἰς τὸν τρόπον τοῦ πρίγκιπος κατὰ τὸ γεγονός, καὶ ὅτι ἤλπιζεν ὅτι οὐδὲν χειρότερον θὰ ἐπηκολούθει.»

—Τί ἀντιπαθητικὸς γέρος, ἐσκέφθη ὁ πρίγκιψ, ἐνῷ ἤδη ἐκάλπαζεν ἐκ τοῦ προαυλίου καὶ ὑπὲρ τὴν περιαιρετὴν γέφυραν πρὸς τὴν ἀναπεπταμένην πεδιάδα πέραν τῶν τειχῶν τοῦ Φρουρίου.

Ἐστράφη καὶ τὸ παρετήρησε.

Ναί, δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ τούτου. Ἦτο πράγματι Φρούριον μυθικοῦ βιβλίου, μὲ πυργίσκους καὶ τάφρον, μὲ ταρράτσας καὶ φύλακας. Ἀκριβῶς ὡς αἱ εἰκόνες πάντοτε τὰ ἐδείκνυον.

Ὁ ἥλιος ἔλαμπε ζωηρῶς καὶ αἱ παχεῖαι σκιαί, τὰς ὁποίας ἐσχημάτιζε τὸ γραφικὸν γηραιὸν Φρούριον, ἀπετέλουν πράγματι πολὺ εὔμορφον θέαμα.

Περὶ αὐτὸν ἐξετείνετο ἡ ἀναπεπταμένη πεδιάς, μὲ μίαν μεγάλην λευκὴν ὁδὸν ἄγουσαν πέρα πολὺ μακρὰν, ἣν ἀκολουθήσας καλπάζων ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ταχέως ἐπλησίασε σκοτεινόν τι δάσος, ἐκτεινόμενον τόσον ὅσον ἔφθανεν ὁ ὀφθαλμός.

Ἦτο προδήλως τὸ μαγευμένον δάσος περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Λόρδος θαλαμηπόλος εἶχεν ὁμιλήσει, μὲ γλυκεῖαν δὲ αἴσθησιν τοῦ ἐγγίζοντος ἡρωϊκοῦ κατορθώματος ὁ πρίγκιψ Ἔδδι ἐπτέρνισε τὸν ἵππον του καὶ μετ' ὀλίγον ἔβαινε γαυριῶν ὑπὸ τὰς πολυφύλλους σκιάς του.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΑ ΞΕΝΑ

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ ἄρτι ἐκδοθέντος, ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς πάντας τοὺς μουσουλμάνους. Τὸ μέτρον τοῦτο ἤρξατο ἐφαρμοζόμενον μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος καθ' ὅλην τὴν πρωτεύουσαν. Ἀναμένεται δὲ ἡ ἐπέκτασις αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν Ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἀπηύθυνεν εἰς τὰ ἡμέτερα Πατριαρχεῖα τεσκερὲν δι' οὗ προσκαλεῖ ταῦτα ἵνα συστήσωσιν ἐπ' ἐκκλησίαις τοῖς χριστιανοῖς νὰ ἀπέχωσι τῆς χρήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκτεινόμενον καὶ ἐπὶ τῶν χριστιανῶν Ὀθωμανῶν ὑπηκόων θέλει προξενήσει πολλὰ ἐπεισόδια, διότι θὰ εἶνε βεβαίως δύσκολος ἡ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων ἐξακρίβωσις αὐτοστιγμεὶ τῆς ὑπηκοότητος τῶν θυόντων τῷ Βάκχῳ. Μ' ὅλον τοῦτο τὸ μέτρον δὲν δύναται αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ παρὰ νὰ ἐπικροτηθῇ.

ΤΟ ΚΟΟΥΕΙΤ

Καὶ πάλιν ἦλθεν ἐπὶ τάπητος [illegible] τημα τῆς κατοχῆς τοῦ Κοουεῖτ, τῆς μικρᾶς ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ κολπου ἐπαρχίας ὅπου παρ' ὀλίγον πέρισυ νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ῥῆξις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

Ὁ φίλα φρονῶν τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει Ἄραψ σείχης Ἴβνη Ρεσὶτ ἐπεχείρησεν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ Κοουεῖτ, ἐφ' οὗ εἶνε γνωσταὶ αἱ βλέψεις τῶν Ἀγγλων.

Τούτου δ' ἕνεκα ἡ ἐν Κων)πόλει ἀγγλικὴ πρεσβεία προέβη εἰς παραστάσεις παρὰ τῇ Πύλῃ ζητοῦσα τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς παρὰ τῷ εἰρημένῳ σείχῃ ὅπως ἀναστείλῃ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ.

Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς διὰ τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησποντου διαβάσεως τῶν ρωσσικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐπαπειλεῖ νὰ λάβῃ διαστάσεις πολιτικοῦ ζητήματος.

Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπρόκειτο νὰ διέλθωσι διὰ τῶν στενῶν μεταβαίνοντα εἰς Μαύρην Θάλασσαν, ἀλλὰ παραδόξως ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν ρωσσικὴν πρεσβείαν ἡ ἐπιθυμία τοῦ Σουλτάνου ὅπως, εἰ δυνατὸν μὴ διέλθωσι. Ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς ὅμως ἀπήντησεν εἰς τὸν ἀνακτορικὸν ἀπεσταλμένον ὅτι ἠδυνάτει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν τοῦ Σουλτάνου, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐντελῶς εἶχε λυθῇ.

Αἰτία τῆς ἀξιώσεως ταύτης τοῦ Σουλτάνου φέρεται ἐπέμβασις τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

Κυκλοφορεῖ ὅμως συνάμα ἡ φήμη ὅτι τῆς ἀγγλικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως ἀφορμὴ εἶνε ἡ διέλευσις ἤδη διὰ τῶν στενῶν δύο ἀντιτορπιλλικῶν, τὴν ἰδιότητα τῶν ὁποίων, μὴ φερόντων ὁπλισμὸν, δὲν εἶχε δυνηθῇ, φαίνεται νὰ ἐξελέγξῃ ὁ διοικητὴς Δαρδανελλίων, ὅστις καὶ τούτου ἕνεκα δὲν ἐπληροφόρησε τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ περὶ τῆς διελεύσεως αὐτῶν. Ἄλλως τε δὲν ἐξηγεῖται πῶς καίτοι μῆνές τινες ἤδη συνεπληρώθησαν ἀφ' ἧς ἐδόθη ἡ πρὸς διέλευσιν ἄδεια, τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν διῆλθον ἔτι.

Εἰδήσεις βεβαιοῦν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεία διέταξε τὸ ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον «Ἐλ Καίρα» νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ στενοῦ τῶν Δαρδανελλίων χωρὶς νὰ σταματήσῃ διὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις τῆς ἀδείας πρὸς διέλευσιν.

ΚΛΟΠΗ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου ἐπιβεβαιοῦται ἡ φήμη ὅτι κατὰ τὴν ἐν Νύσσῃ διαμονὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ρωσσίας ἐκλάπησαν σπουδαῖα ἔγγραφα αὐτοῦ ἀφορῶντα τὴν διπλωματικὴν ἀποστολήν του.

ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, περὶ τῆς διακιονώσεως τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διάβασιν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ζητήματος ἀποχῆς τῆς Γερμανίας, φέρει τὰς ἑξῆς κρίσεις.

»Ἡ σιωπὴ τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ Γερμανικοῦ τύπου ἐπὶ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ ἡμῶν κατὰ τῆς διαβάσεως τῶν Ρωσσικῶν πολεμικῶν διὰ τῶν Δαρδανελλίων δὲν στερεῖται σημασίας, ἀλλ' ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ λαμβάνῃ τὸ σύνθημα παρὰ τῆς Γερμανίας. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἔχομεν ἁπλῶς διαμαρτυρηθῇ κατὰ τύπους ἄνευ προθέσεως νὰ ἐνεργήσωμεν. Ἡ ἐν Βερολίνῳ Κυβέρνησις καὶ αἱ ἐφημερίδες αἵτινες ἐμπνέονται ἐξ αὐτῆς προδήλως προσηνέχθησαν οὕτως ὡς ἀνεμένετο. Ἡ Γερμανία ἐσχάτως ἐκαλλιέργησε διαχυτικωτάτην φιλίαν πρὸς τὸν Σουλτάνον—αἴσθημα οὐχὶ παντελῶς ἀδιάφορον, ἀφ' ὅτου παρήγαγε οὐσιώδεις τινὰς παραχωρήσεις. Ἐπιθυμεῖ ὡσαύτως νὰ ἔχῃ τὴν εὔνοιαν τῆς Ρωσσίας, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐμπορικαί τινες συμβάσεις μετ' αὐτῆς εὑρίσκονται εἰς τὴν δύσιν των. Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κάϊζερ θὰ κάμωσι καλὰ νὰ ἀναλογισθῶσιν, ἐν τούτοις, ὅτι αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις δὲν εἶναι οὕτως ἐσχεδιασμέναι, ὥστε αἱ συνυπογράψασαι Δυνάμεις νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ραμφίζωσι καὶ νὰ ἐκλέγωσιν τίνες ὅροι θὰ εἶναι ὑποχρεωτικοὶ καὶ τίνες ἄπρακτοι.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Σύμβασιν τοῦ Λονδίνου τοῦ 1871, ἥτις ῥητῶς τίθησι τὴν ἀρ-

χὴν τοῦ κλεισίματος τῶν Στενῶν. Ἐὰν θέλῃ νὰ λέγῃ ὅτι τὰ Δαρδανέλλια δὲν τὴν ἐνδιαφέρουσι πλέον, ὁμοίαν πορείαν δυνάμεθα εὐκόλως νὰ μιμηθῶμεν καὶ δὴ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ Σύμβασις θίγεται οὐσιωδῶς.

Οὐδεὶς διατείνεται ὅτι αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις ἐγένοντο ἵνα ἰσχύωσιν αἰωνίως. Ἡ ἰσχύς των ἐξασθενοῦται καθ' ὅσον αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις αἵτινες ἐπέβαλον ταύτας παρέρχονται. Προσέτι δὲν δύνανται νὰ κατηργηθῶσι ἄνευ τῆς γενικῆς συγκαταθέσεως τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἔφεραν αὐτὰς εἰς τὴν ζωὴν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς μίαν ἁπλῶς Δύναμιν νὰ τὰς ἐκμηδενίζῃ κατ' ἀρέσκειαν, χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ ἐφ' ἑαυτῆς τὸ μῖσος ὅπερ ἀκολουθεῖ τὴν διάρρηξιν τῆς πίστεως. Κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν ἄλλαι Δυνάμεις ἐκτὸς ἡμῶν εἶναι πιθανῶς σφόδρα προσεκτικαὶ πρὸς τὸ ἀσυνείδητον Ρωσσικὸν διάβημα. Ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουσι μεγάλα συμφέροντα εἰς τὰ Δαρδανέλλια, εἰ καὶ ἡ Γερμανία ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἔχει. Καὶ ἐὰν αὗται δὲν συνέπραττον μεθ' ἡμῶν ἠδυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν μόνοι.»

Ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην

—Ὁ Πάπας ἐξέθεσεν εἰς τὸ Βατικανὸν τὰ μᾶλλον πολύτιμα δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πεντιφικοῦ ἰωβιλαίου, ἀνερχόμενα εἰς τὸν ἀριθμὸν 32,000.

Ἡ ἀξία πάντων τῶν δώρων τῶν ληφθέντων κατὰ τὸ τρία παπικὰ ἰωβιλαῖα ὑπελογίσθη ὅτι ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον στερλινῶν.

—Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐφέτος θ' ἀνοίξῃ τὸ Κοινοβούλιον προσωπικῶς, καὶ πρὸς τοῦτο ἑτοιμάζονται ἀπὸ τώρα οἱ διάφοροι ἁρμόδιοι καὶ λόρδοι.

Μετὰ ταῦτα κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου αἱ ΑΑ. Μεγαλειότητες θὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς Κάννας, τὴν Νίκαιαν καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς ἰώδους ἀκτῆς.

Θεωρεῖται ὡς πιθανὸν ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης θὰ ἐπισκεφθῇ, εἴτε κατὰ τὴν ἀναχώρησιν εἴτε κατὰ τὴν ἐπιστροφήν, τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας εἰς Λισβῶνα.

—Μεγάλα δυστυχήματα προυξένησαν ἐν Αὐστρίᾳ αἱ ἄφθονοι βροχαί.

Εἰς τὸ Ὕβς, παρὰ τὸν Δούναβιν, τὸ χαμηλότερον μέρος τῆς πόλεως ἐκαλύφθη ὑπὸ ὑδάτων. Οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι διανέμουσι τὰ ταχυδρομεῖα μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των ἐντὸς μικρῶν λέμβων, πᾶσα δὲ ἐπικοινωνία μὲ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας διεκόπη.

Εἰς τὸ Λύντζ πολλοὶ νερόμυλοι παρεσύρθησαν καὶ τρία ἄτομα ἐπνίγησαν. Οἱ ποταμοὶ Μολδὼ καὶ Μάλτς ὑπερεξεχείλησαν, πολλὰ δὲ χωρία κατεκλύσθησαν, καὶ μεγάλαι καταστροφαὶ ἐγένοντο εἰς ἰδιοκτησίας.

Οἱ ποταμοὶ παρουσιάζουσιν ἀλλόκοτον θέαμα, κατερχόμενοι πλήρεις μεγάλων ὄγκων πάγων καὶ τεμαχίων ξυλίνων γεφυρῶν, φρακτῶν, κηπουρικῶν ἀντικειμένων, κλπ.

Διάφοροι πρὸς τούτοις σιδηροδρομικαὶ ἐκτροχιάσεις ἐγένοντο ἕνεκα τῶν ὑπερβολικῶν ὑετῶν, πλεῖστα δὲ πρόσωπα ἐπληγώθησαν καὶ ἐφονεύθησαν.

—Ἕνα παιδὶ εἰς Βερολῖνον ἡλικίας δώδεκα ἐτῶν ἀπέθανεν ἐξ ἀλκοολικῆς δηλητηριάσεως.

—Εἰς ἕκαστον σκάφος τοῦ Ρωσσικοῦ στόλου ἐτοποθετήθη μία συσκευὴ τοῦ ἄνευ σύρματος τηλεγράφου.

—Τὸ Λονδῖνον ἀπήλαυσε λαμπροῦ ἡλίου τὴν 7 τοῦ μηνὸς ἐπὶ τοιῖς ὥρας καὶ 42 λεπτά Ἡ περίπτωσις θεωρεῖται ἐν τῶν σπανίων. Οὐδεμία ἄλλη πόλις τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ Μετεωρολογικὸν δελτίον ἀπήλαυσε τόσης λιακάδας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

—Στίφη λύκων περιφέρονται εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς περιφερείας τῆς Ρουμανίας, προσβάλλοντα καὶ κατατρώγοντα πᾶν, ὅπερ ἤθελον συναντήσει. Εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὰ χωρία ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ.

—Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δουκὸς καὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Κοννὼτ παρέλασιν τῶν ἐνδῶν ἡγεμόνων μετὰ τῶν ἀκολούθων των ἥτις ἐγένετο ἐν Δελχὶ τὴν 7ην τοῦ μηνὸς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς στέψεως, μικροσκοπικός τις νᾶνος ἐκ τῆς πόλεως Νάβα ἠκολουθεῖτο ὑπὸ ἑνὸς γίγαντος ὕψους 7 ποδ. καὶ 10 δακτ.

—Διακόσιαι χιλιάδες κόσμου ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν τοῦ Σαγάστα, πρώην πρωθυπουργοῦ τῆς Ἱσπανίας. Ἡ ὅλη πομπὴ ἦτο μήκους ἑνὸς μιλλίου.

—Κατὰ πληροφορίας Γαλλικῆς ἐφημερίδος, τὸ ἐρωτευμένον ζεῦγος ὁ κ. Ζερὼν καὶ ἡ πριγκίπισσα διάδοχος τῆς Σαξωνίας εἶναι χωρισμένοι ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ δικηγόρου των.

—Ὁ κ. Ζερὼν διαμένει τώρα εἴς τι ξενοδοχεῖον ἐν Λωζάνῃ. Μετὰ τὸ διαζύγιον, ἐὰν ἐπιτευχθῇ, τῆς πριγκιπίσσης ἀπὸ τοῦ συζύγου της, τὸ ζεῦγος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν νότιον Εὐρώπην.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ «Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων», παρεκτὸς τῶν μηνιαίων δημοσιευμάτων του, ἤρχισε τὴν ἔκδοσιν καὶ ἄλλης σειρᾶς βιβλίων προωρισμένων εἰδικῶς διὰ παιδία. Τὰ βιβλία ταῦτα τυπώνονται μὲ πολλὴν φιλοκαλίαν καὶ περιέχουν εἰκόνας εἶνε δὲ πολὺ πλέον ὀγκώδη ἀπὸ τὰ συνήθη δημοσιεύματα τοῦ Συλλόγου. Ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς τὰ πρῶτα δύο: Τὰ Παραμύθια τοῦ Ἄνδερσεν κατὰ μετάφρασιν Δ. Βικέλα καὶ Ὁ Γῦρος τῆς Οἰκίας κατὰ διασκευὴν ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν ὑπὸ Α. Π. Κουρτίδου. Πωλοῦνται χρυσόδετα δρ. 3 καὶ χαρτόδετα δρ. 2 εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. Εἶνε ἐξαίρετα δῶρα διὰ τὸ Νέον Ἔτος.

Εἰς τὸ κατάστημα Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Ἔφθασαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ΣΟΚΟΛΑΤΑΙ εἰς πλάκας καὶ διάφορα ἄλλα σχήματα, καὶ ΚΑΚΑΟΝ.

Ἡ ποιότης εἶναι πρώτης τάξεως, αἱ δὲ τιμαὶ ἐφθηνόταται.

ΓΑΛΑ ΑΓΝΟΝ

Εὑρίσκετε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὸ πλησίον τῆς πόλεως ἐξοχικὸν Καφενεῖον Χατζησάββα.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τρομερὸν ὄνομα.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, γράφει ἡ «Οὐεστμίνστερ Μπάδζετ», ἔχει ἕνα ὑπασπιστὴν ὅστις χαίρει τοῦ ὀνόματος Παπαδιαμαντόπουλος. Συνήθως ὁ ἱπποτικὸς συνταγματάρχης συνώδευε τὸν Ἕλληνα Μεγαλειότατον κατὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θερινὰ ταξείδια, ἀλλὰ τὸ ὄνομά του εὑρέθη ὅτι ἀφήνει κατόπιν τῶν Βασιλικῶν ἰχνῶν σειρὰν ἐξηρθρωμένων σιαγόνων· ἐκτὸς τούτου, ἠναγκάζετο νὰ τὸ πληρώνῃ ὡς δύο λέξεις εἰς τὰ τηλεγραφήματα καὶ ἠκρωτηριάζετο ὑπὸ τῶν τηλεγραφητῶν καίτοι τὸν ἀνεγνώριζον πάντες· ὅθεν τώρα μένει εἰς τὴν πατρίδα, καὶ κύριός τις ὀνομαζόμενος Θὼν τὸν ἀντικαθιστᾶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἐτησίους ἐπισκέψεις του εἰς Αἴξ-λε-Μπαὶν καὶ Παρισίους. Καὶ ὁ Ρῶσσος ἀκόμη στρατηγὸς τοῦ Σούθεϋ—«ἕνας τρομερὸς ἄνθρωπος μὲ ἕνα τρομερὸν ὄνομα»—θὰ ἔβλεπεν ματαιούμενα τὰ πυρά του ἐνώπιον τοῦ Παπαδιαμαντοπούλου!

* *

Ἡ εἰσπνοὴ τοῦ καπνοῦ.

Εἶναι πολὺ συνήθης ἡ ἕξις τῆς εἰσπνοῆς τοῦ καπνοῦ, εἷς δὲ ἄγγλος συγγραφεὺς δίδει πολὺ μελαγχολικὴν εἰκόνα τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Ἡ εἰσπνοὴ, ὡς οἱ ἀναγνῶσται γνωρίζουσι, συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ τραβᾷ τις ποσὸν καπνοῦ ἀπὸ τὸ σιγάρο εἰς τὸ στόμα καὶ κατόπιν νὰ παίρνῃ βαθεῖαν ἀναπνοὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καπνὸς φέρεται ἀπὸ τὸ στόμα κάτω εἰς τοὺς πνεύμονας.

Κατὰ τὴν πορείαν των οἱ καπνοὶ ἔρχονται εἰς στενὴν συνάφειαν μὲ τὸ νευρικὸν σύστημα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μία στιγμιαία ἀνακοίνωσις εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὅστις λαμβάνει τὴν μορφὴν ἀκαριαίας ἡμιπαραλύσεως—ὅταν ὁ καπνιστὴς εἶναι ἀσυνείθιστος.

Ὁ παλαιὸς καπνιστὴς δὲν προσβάλλεται βεβαίως τόσον εὔκολα, διότι τὰ νεῦρα καὶ αἱ αἰσθήσεις του ἠμβλύνθησαν ὑπὸ της ἕξεως· ἀλλ' ὁπωσδήποτε πάντοτε προσβάλλεται.

* *

Τὸ μυστικὸν μακρᾶς ζωῆς.

Εἶναι βεβαίως ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα μία γνώμη περὶ τῆς μακροβιότητος ὅταν προέρχεται ἀπὸ ἕνα Ἀρχιεπίσκοπον Κανταβριγίας, τὸν πρό τινος ἀποθανόντα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἦτο ἐργατικώτατος καὶ δραστηριώτατος ἄνθρωπος ὁ μακαρίτης, ἐργαζόμενος ὑπερβολικὰ μέχρις ἐσχάτων.

Διὰ τὴν μακροβιότητα ἔγραψέ ποτε:

«Δὲν εὑρίσκω τὸ φορτίον τῆς ζωῆς βαρύ. Δὲν ἐτήρησα κανένα εἰδικὸν κανόνα εἰς τὴν τροφὴν κτλ. ἐκτὸς τοῦ νὰ μὴ τρώγω ἢ νὰ πίνω ὅ,τι εὕρισκα ὅτι μὲ ἐνοχλεῖ. Εἶχα κάποιαν ἀμφιβολίαν ὅτι γενικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὰ μεθυστικὰ ποτὰ συντελεῖ εἰς μακροβιότητα.

«Δὲν γνωρίζω τίποτε ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι μία ἐνόχλησις εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν καπνίζουν. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τί ἰδίως συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ ζήσω σχεδὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἔτη.»

Ἡ τελευταία γνώμη δὲν ἀπαντᾷ πολὺ συχνὰ εἰς τὰς «ἐξομολογήσεις» τῶν ὅσων ἔφθασαν εἰς προχωρημένην ἡλικίαν.

7. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 7.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Τὰ μέρη αὐτοῦ τὰ ὀλιγώτερον στερεὰ ἤρχισαν νὰ ἐκλεπίζωνται εἰς συμμετρικὰ σχήματα ἀλλόκοτα καὶ χαίνοντα, τῶν ὑποίων τὴν διάβασιν περίεργος, θρασύτερος ἐμοῦ, δὲν θ' ἀπεπειρᾶτο ἀτιμωρητεί.

Εἴλκυσα ἀποτόμως τοὺς συντρόφους μου πρὸς τὸν τοῖχον ἀριστερά, τοῦ ὁποίου ἡ διάβασις ἐφαίνετο ὀλιγώτερον παράβολος· ὁ τοῖχος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ εἰκόνων.

— Ὡς εἶνε ἀληθὴς ὁ Θεός, ἐδῶ ὑπάρχουσιν εἰκόνες, εἶπεν ὁ Βουτραί, καὶ ὁ οἰνόφλυξ, τὸν ὁποῖον ἔπλασεν ὁ ἄνοστος αὐτὸς Ἀριέρος, ἦλθεν ἕως ἐδῶ.

—Αἶ, ὄχι, εἶπεν ὁ Σεργὺ, ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τὸν πρόναον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ματάρου, ζαλισθεὶς ὑπὸ τοῦ οἴνου.

—Δὲν ἐζήτησα τὴν γνώμην σου, ἐπανέλαβεν ὁ Βουτραί, διευθύνων τὰ δίοπτρά του ἐπὶ τὰς ἐξηρθρωμένας καὶ κεκονιαμένας εἰκόνας, αἵτινες ἐκάλυπτον τὸν τοῖχον κατὰ στοίχους ἀνίσους, ὡς πληθὺς γωνιῶν ἰδιοτρόπων, μὴ μεμακρυσμένων τὴν μίαν τῆς ἄλλης πλέον ἢ ἔλαττον τῆς καθέτου.

—Εἶνε πραγματικοὶ πίνακες καὶ εἰκόνες, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἅπασα ἡ οἰκογένεια τῶν Σιέρρας ὑπάρχει ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀνθρωποκτονεῖον.

Τοιαῦτα ἴχνη καλλιτεχνίας αἰώνων μεμακρυσμένων ἠδύναντο νὰ ἑλκύσωσι τὴν προσοχήν μας εἰς ἄλλην περίστασιν· ἀλλ' ἤδη ἐσπεύδομεν ν' ἀσφαλίσωμεν εἰς τὴν μικρὰν συνοδίαν μας ἄσυλον ἀκίνδυνον καὶ ἄνετον, καὶ δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν τετριμμένων αὐτῶν ὀθωνῶν, αἵτινες ἠφανίζοντο σχεδὸν ὑπὸ τὸ ὑγρὸν καὶ μαῦρον ἐπίχρισμα τῶν ἐτῶν.

Εἴχομεν φθάσει πλέον εἰς τὰς τελευταίας εἰκόνας, ὅταν ὁ Σεργὺ πλησιάζων τὴν λαμπάδα του μετὰ συγκινήσεως καὶ δραττόμενος ζωηρῶς τῆς χειρός μου:

—Παρατήρησον, παρατήρησον, ἐκραύγασε, τὸν ἱππότην τοῦτον με το σκοτεινὸν βλέμμα, τὸ μέτωπόν του σκιάζεται ὑπὸ λόφου ἐρυθρῶν πτερῶν, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ὁ Γισμόνδος αὐτός· ἰδὲ πῶς ὁ ζωγράφος ἔχει θαυμασίως ἀποτυπώσει εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην τὰς καταχρήσεις τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς μερίμνας τῶν ἐλαττωμάτων· εἶνε πρᾶγμα προξενοῦν θλῖψιν!

«Ἡ ἀκόλουθος εἰκὼν θὰ σᾶς ἀποζημιώσῃ, ἀπήντησε μειδιῶν· εἶνε εἰκὼν γυναικὸς καὶ ἂν διετηρεῖτο καλλίτερον ἢ ἦτο πλησιέστερα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, θὰ ἐξίστασθε εἰς τὴν θέαν τῆς Ἰνὲς τῆς Σιέρρας, διότι δύναταί τις ἐπίσης νὰ εἰκάσῃ ὅτι εἶνε ἐκείνη. Ἐντούτοις καὶ ὅ,τι διακρίνει τις, προξενεῖ ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Ὁποία κομψότης εἰς τὸ ἐπίμηκες ἀνάστημά της! Ὁποία θελκτικὴ χάρις εἰς τὴν στάσιν της! Πῶς οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρές της τόσον ἐξαισίως γραφικαὶ ὑποσχονται καλλονὴν ἐν τῷ συνολῳ, ὅπερ μᾶς διαφεύγει. Αὐτὴ βεβαίως θὰ εἶνε ἡ Ἰνές.

—Καὶ βεβαίως θὰ εἶνε, ἐπανέλαβεν ὁ Σεργὺ ἑλκύων με πρὸς ἑαυτὸν, διότι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο συναντῶ τὰ βλέμματά της. Κύτταξε! οὐδέποτε ἔκφρασις περιπαθεστέρα δὲν ὡμίλησεν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδέποτε γραφὶς δὲν ἀπέδωκεν ἐντελέστερα τὴν ζωήν· καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ τις τὰς γραμμὰς ταύτας μέχρι τοῦ χαρίεντος κύκλου, ἔνθα ἡ παρειὰ διαγράφεται χαριεστέρα, πέριξ τοῦ θείου αὐτοῦ στόματος. ἐὰν ἠννόεις ὡς ἐγὼ τὴν κίνησιν τῶν χειλέων της, ὀλίγον ἀγερώχων, ἀλλ' ὅπου αἰσθάνεταί τις πνέουσαν τὴν μέθην τοῦ ἔρωτος...

—Θὰ συνελάμβανα ἰδέαν ἀτελῆ, ἀπήντησα ψυχρῶς, ὁποία θὰ ἦτο ὡραία τις γυνὴ τῆς αὐλῆς Καρόλου τοῦ Ε'.

—Τῆς αὐλῆς Καρόλου τοῦ Ε'., εἶπεν ὁ Σεργὺ κάτω νεύων τὴν κεφαλήν. Εἶνε ἀληθές.

— Ἀναμείνατε, εἶπεν ὁ Βουτραί, εἰς ὃν τὸ ὑψηλόν του ἀνάστημα ἐσυγχώρει νὰ φθάσῃ διὰ τῆς χειρὸς μέχρι τῶν γοτθικῶν κοσμημάτων, δι' ὧν ἡ κάτω ῥάβδος τοῦ πλαισίου τῆς εἰκόνος ἦτο καλλωπισμένη καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔσυρε πολλάκις τὸ μανδύλιόν του· ὑπάρχει ἐνταῦθα ἓν ὄνομα γεγραμμένον γερμανιστὶ ἢ ἑβραϊστὶ καὶ ἀφοῦ ὁ διάβολος τὸ ἔφερε, θὰ τὸ ἀναγνώσω, ἂν καὶ ἐπροτίμων μᾶλλον νὰ ἐξηγήσω τὸ κοράνιον.

Ὁ Σεργὺ ἀφῆκε κραυγὴν ἐνθουσιασμοῦ «Ἰνὲς τῆς Σιέρρας!» «Ἰνὲς τῆς Σιέρρας», ἐπανέλαβε θλίβων τὴν χεῖρά μου μετὰ φρενίτιδος, ἀνάγνωσον πάλιν.

—«Ἰνὲς τῆς Σιέρρας», ἐπανέλαβε καὶ ἐγὼ, εἶνε τῷ ὄντι αὐτή, καὶ τὰ τρία ταῦτα ὄρη ἐκ μίλτου ἐπὶ χρυσοῦ πεδίου πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἐμφαντικὰ τῆς οἰκογενείας των σήματα. Φαίνεται ὅτι ἡ δυστυχὴς αὕτη ὑπῆρξε πραγματικῶς, καὶ ὅτι ἐκατοίκησε τὸν πύργον τοῦτον. Ἐν τούτοις εἶνε καιρὸς νὰ ζητήσωμεν ἄσυλον δι' ἡμᾶς αὐτούς. Εἴσθε διατεθειμένοι νὰ εἰσδύσωμεν βαθύτερον ἐν τῷ πύργῳ;

— Ἐδῶ, κύριοι, ἐδῶ, εἰς ἐμὲ, ἐκραύγασεν ὁ Βουτραί, ὅστις προεπορεύετο ἡμῶν. Ἰδοὺ μία αἴθουσα ὁμηγύρεως, ἥτις δὲν θὰ μᾶς ἀφίσει νὰ ἐπιθυμήσωμεν τὰς ὑγρὰς ὁδοὺς τοῦ Ματάρου. Μία αἴθουσα πρίγκιπος· ὁ κ. Γισμόνδος ἠγάπα φαίνεται τὰς ἀναπαύσεις, καὶ δὲν ἔχει νὰ εἴπῃ τίς τι, ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ οἰκήματος. Ὦ, τί θαυμάσιος στρατών!

Τὸ ἀπέραντον αὐτὸ τμῆμα τοῦ πύργου, ἦτο τῷ ὄντι τὸ μᾶλλον διαφυλαγμένον τοῦ λοιποῦ. Τὸ βάθος μόνον αὐτοῦ ἐφωτίζετο ἐκ δύο παραθύρων στενῶν, ἅτινα χάρις εἰς τὴν θέσιν των διεφυλάχθησαν ἐκ τῆς γενικῆς φθορᾶς τοῦ λοιποῦ οἰκοδομήματος.

Οἱ τάπητές του ἐκ τετυπωμένου βύρσου (δέρματος) καὶ τὰ μεγάλα ἀρχαϊκὰ ἀνάκλιντρα, εἶχον ἀγνοῶ ποῖον μεγαλεῖον, ὅπερ ἡ ἀρχαιότης αὐτοῦ καθίστα μεγαλοπρεπέστερον. Ἡ δὲ ἑστία μὲ τὰς κολοσσιαίας ἀναλογίας της ἤνοιγε τὰς εὐρείας πλευράς της ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τοίχου καὶ ἐφαίνετο κτισθεῖσα δι' ἑσπερίδας Γιγάντων. Τα ξύλα τῆς οἰκοδομῆς, τὰ κατεσπαρμένα ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος, μᾶς ἐπρομήθευσαν ζωηρὰν πυράν. Στρογγύλη τράπεζα εἰς τὸ μέσον διατεθειμένη, τοὺς πόδας ἔχουσα στρεβλούς, ἀνεκάλει ἀκουσίως τὰς ἀσεβεῖς ἑορτὰς τοῦ Γισμόνδου, καὶ τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἡ θέα αὐτῆς μὲ κατέπληξέ πως.

Ἐδέησε νὰ κάμωμεν διαφόρους ἐκδρομὰς εἴτε πρὸς προμήθειαν ξύλων εἴτε ποὸς μεταφορὰν τῶν ζωοτροφιῶν μας καὶ κατόπιν τῶν ἀποσκευῶν ἡμῶν, τὰς ὁποίας ἡ ὑετώδης πλήμμυρα τῆς ἡμέρας ἠδύνατο σπουδαίως νὰ βλάψῃ. Εὐτυχῶς τὰ πάντα εὑρέθησαν σῶα καὶ ἀβλαβῆ. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἐνδύματα τῆς ἑταιρίας τοῦ Βασκαρᾶ, ἐκτεθέντα ἐνώπιον τῆς ἀνημμένης ἑστίας, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ἀνακλίντρων, ἔλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας διὰ τῆς πλαστῆς αὐτῶν πολυτελείας καὶ τῆς ἀρχαιτύπου λάμψεως, ἣν τοῖς ἐδάνειζε τὸ φῶς τῶν λυχνιῶν.

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι τὸ ἑστιατόριον τοῦ Γισμόνδου φωτιζόμενον τότε ὑπὸ δύο πυρσῶν, ἐπιτηδείως προσηλωμένων ἐπὶ δύο γηραιῶν λυχνοστατῶν, ἦτο περισσότερον φωταγωγημένον ἀπὸ τὰ μικρὰ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἱσπανίας θέατρα. Τὸ μέρος μόνον, τὸ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένον, τὸ πρὸς τὸ μέρος τῆς πινακοθήκης πλησιάζον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου εἰσήλθομεν, δὲν ἔχανεν ὅλως διόλου τὰ σκότη του. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι κατέφυγον ἐκεῖ, ὅπως θέσωσι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ βεβήλου αὐθάδους μυστηριώδη προφυλακήν· ἡ νὺξ αὕτη, ἦτο καταδήλως νὺξ ποιητοῦ.

(ἀκολουθεί.)

Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. **Κωνσταντῖνος Μυριάνθης** κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Λευκωσία» ἀπέναντι τοῦ καφενείου Φανερωμένης, ὅπου δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΡΙΖΙΚΗ

Χρῆσις

Εἰδικῶν Σκευασιῶν

τοῦ ἐν Παρισίοις διατελέσαντος καθηγητοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος ἰατροῦ Πανᾶ.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ

ΣΩΣΑΤΕ

ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΑΣ ΣΑΣ

Ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. ΜΙΣΕΛ ΣΙΜΑΑΝ προυμηθεύθη νεώτατα ἐργαλεῖα τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν σεσηπότων ὀδόντων γίνεται ἐντελῶς ἀνώδυνος. Οἱ ἐφθαρμένοι ὀδοντες καθαρίζονται καὶ σφραγίζονται ἐπιτυχῶς πάντοτε.

Γίνεται χρῆσις νεωτάτων φαρμάκων, ἅτινα δύνανται νὰ κατασπρέψωσι τὸ νεῦρον τοῦ πάσχοντος ὀδόντος ἐντὸς μόλις 24 ὡρῶν.

Ἐφαρμόζεται μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἡ μέθοδος καθ' ἣν γίνεται ἐξαγωγὴ ἐφθαρμένου ὀδόντος, ἄμεσος καθαρισμὸς, σφράγισις καὶ τοποθέτησις πάλιν αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην του θέσιν. Ὁ οὕτω τοποθετηθεὶς ὀδοὺς διαμένει καὶ διατηρεῖται περισσότερον χρόνον ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς ὀδόντας.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφηρμόσθη ἐπιτυχέστατα ἐπὶ πλείστων ἀξιοτίμων πελατῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. ΣΙΜΑΑΝ ὑποδεικνύει εἰς τὸν βουλόμενον αὐτοπροσώπως νὰ πληροφορηθῇ.